

тония, скука. Снѣгъ по съседнитѣ върхове. Пощенска станция, пощальони, дерѣха нѣкакъвъ си лешъ (на конь?), мършата лежеше на поляната и роякъ врани и гарвани бѣха кацнали върху нея. Срегнахме файтони съ руски офицери. Малко хора по пѣтя. Пастири съ стада овце. Селянки съ коси пълни съ монети, масивни фигури. Спрѣхме при една колиба, гдето имаше изворъ. Селянинъ отъ Пиротъ съ черно грозде въ кошове, натоварени на добиче. Най-после на 4 и пол. ч. зърнахме Софийско поле съ Витоша; София не виждахме, мъгла. Заходъ слънце, мразовито, остри контури на сини непознати планини — Витоша, Люлинъ . . . и вечерна румена. Варовита формация, долини и понори. Камъни за строежъ. Пощенска станция въ полето. Лошо шосе, друскане.

Стигаме въ равнината. На 6 ч. бѣхме въ селския ханъ. Грѣхме се на мангала. Нѣмаше друго освенъ ракия; селянитѣ не говорятъ за друго освенъ „за парички“, само смѣтатъ. Ядохъ саламъ и хлѣбъ. Голѣми кучета. Турнаха „клопотъ“ (рум. звонъ) на конетѣ. Въ тъмнината презъ калъ и локви потеглихме къмъ София; боли ме жбъ; непознатата София се приближава. Нощно пѣтуване по алея между високи дървета, чести мостове презъ рѣкички.

Къмъ 8 ч. бѣхме въ С о ф и я, Много лампи. Очакване. Влизане. Селски кѣщички; Вацовъ, Вазовъ и ханджията казваха, че тя е само голѣмо село, само голѣма Берковица. Виждамъ само малки ориенталски бараки и грозно кални улици. Не зная нито единъ хотелъ, осланямъ се на еврейчето. Заведе ме предъ хотелъ „Варшава“ — турска сграда. Хотелджията, руски еврейнъ, говори руски и нѣмски (jüdisch-deutsch), момчетата сж българи и руси. Минахме презъ двора пълненъ съ кола, отзадъ имаше сграда съ нумерувани легла. Стариатъ еврейнъ се бѣхтѣше съ пренасяне на куфаритѣ. Еврейчето биде сърдечно посрещнато отъ нѣкакъвъ си старъ еврейнъ. Разплащане съ еврейчето. Стаичката е по-мръсна и по-отвратителна отколкото въ Кутловица и Клисуре, едва има легло въ него, мръсно европейско, мангалъ, хрома масичка, ужасенъ умивалникъ, разклатени столове; дъсчени стени; частъ отъ стаята е издадена надъ улицата, балконовидно; студъ. Вечеряхъ въ трапезарията или въ „салона“, билиардъ; руски офицеръ, двама чешки словослагатели, българи, нѣмски евреи и келнерицата — дебела руска повлѣкана, която играеше съ единъ нѣмецъ билиардъ. Гнусенъ котлетъ. Impressions le plus défavorables [най-лоши впечатления]; saleté [мръсотия] и простотия. Отидохъ рано да спя, да търся Стоилова бѣше вече късно, уморенъ, разочарованъ, сърдитъ; спяхъ пакъ съ качулката си и въ пѣтническото си облѣкло както по ханищата — въ София, гдето се надѣвахъ да намѣря нѣкакво си скромно елдорадо за изморени пѣтници. Студъ презъ нощта. На 4 часа ме събуди нѣкакво си церемониално пѣене — свѣ-